

Եղիշե Չարենց

Աշնանային

Արևն արծաթել է ամպերը թիթեղ.

Լույսից սփրթնել են ամպերը տեղ-տեղ:

Դանդաղ բարձրանում է արևն արծաթե

Սառցի պես հալչում է երկինքը կաթե:

Ու պաղ հիացքով մի, կարծես թե իգուր,

Սահում են լույսերը սարսուռ առ սարսուռ:

Աշունը թափում է թերթերս հիմա,

Ու թոնը թրջում է արտերս հիմա:

Օ, սի՛րտ իմ, դու լուռ ես ու երգդ տխո՛ւր է.

Բոլո՛ր իմ հույսերը ջարդել ես հիմա:

Գարնա՛ն պես, ծաղկանց պես անցել է քո հուրը,

Ու հովը թաղում է վարդերս հիմա...